

תת"ע 3802/02/18 - מדינת ישראל נגד אדיר עזיזי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

12 דצמבר 2018

תת"ע 3802-02-18 מדינת ישראל נ' עזיזי

בפני כב' השופט עופר נהרי
מאשימה

מדינת ישראל

נגד

אדיר עזיזי

נאשם

הכרעת - דין

הנאשם מזוכה מחמת הספק.

בתיק זה הוגש כתב אישום אשר תוקן ע"י המאשימה (פעמיים) :

תחילה, ביום 6.5.18, תוקן כתב האישום ע"י המאשימה בזו הלשון לפרוטוקול: "התקנה המיוחסת הינה 308 (א) ולא (ד), סמל הסעיף 6056, רכב שהורד מהכביש באירוע ולא ניתנה עליו הודעת אישור שימוש לפני כן". ודברי המאשימה בהמשך לכך: "מה שבפועל הופך את זה לברירת משפט בסך 1,000 ₪". (סוף ציטוט).

בהמשך, ביום 17.6.18, ביקשה המאשימה לתקן את כתב האישום שוב ובזו הלשון לפרוטוקול:

" הוצג לי כעת ביטוח ולפיכך אבקש לעשות תיקון נוסף בכתב האישום ולמחוק את עבירת הביטוח". (סוף ציטוט).

כבר בשלב זה יש להעיר כי ניכר שאין מדובר בברירת משפט של 1,000 ₪ כאימרת המאשימה לעיל, אלא של 250 ₪, וזאת ככל שסמל הסעיף הוא 6056 כפי שציינה אותו המאשימה בתיקון.

עוד יש להעיר כי ניכר שמכתב האישום המתוקן נפקד מקומה של תקנה 306 לתקנות התעבורה אשר היא המפרטת את דבר החובה שאין להפר. בכתב האישום שתוקן (פעמיים כאמור) מצויה אם כך אי שלמות ולפיכך גם אי תקינות.

לציין עם זאת כי זיכוי של הנאשם נובע אף מטעמים נוספים.

מטעם המאשימה העידו עדי התביעה הבאים:

השוטר מר שי קורן (ע.ת.1) אשר במסגרת עדותו הוגש הדו"ח שערך (ת.1) וכן דו"ח עיכוב (ת.2) ודו"ח פעולה (ת.3).

השוטר מר שימי לב הר (סייר בוחן) (ע.ת.2) אשר במסגרת עדותו הוגשו שני מזכרים (ת.4, ת.5) וטופס הודעת איסור שימוש ברכב (ת.6).

מטעם ההגנה העיד הנאשם (ע.ה.1) .

בהינתן מהותו של כתב האישום המתוקן יכולה היתה לכאורה המאשימה למקד את עניינה בסוגיית דבר עצם הנהיגה (דבר שהיה במחלוקת) עוד במהלך נהיגתו ועיכובו של הנאשם נוהג ברחוב כצלנסון בבת ים (שהרי מהות העבירה בכתב האישום המתוקן היא בנהיגה ברכב בלתי תקין ולא נהיגה ברכב שנמסרה עליו הודעת איסור שימוש וכבר אז הרי נמצא על אתר (בידי ע.ת. 2) כי הרכב לא תקין. אלא שמיקום ביצוע העבירה שמצויין בגוף כתב האישום (ובכך לא תוקן כתב האישום) הוא ברחוב ההגנה בבת ים ולא ברחוב כצלנסון בבת ים.

התביעה מיקדה אם כך את עניינה בשאלת הנהיגה ברחוב ההגנה בבת ים (ליד ביתו של הנאשם) שם המתין לו ע.ת.1.

בהקשר זה לא השתכנעתי ברמה שמעבר לספק סביר על כי הוכחה נהיגה במיקום זה הנקוב בכתב האישום.

הנאשם גרס שהרכב (האופנוע) נגרר ואילו השוטר גרס כי הנאשם רכב על האופנוע.

אכן, הנאשם לא הביא את אביו כעד תומך לענין הגרירה לדין ההוכחות אלא אך לדין ההקראה, אולם מנגד גם לא מצאתי בת/1 שערך ע.ת.1 די פרטים אודות מיקומו של השוטר, מרחקים, שדה ראייה, קשר עין וכיוצ"ב.

הנאשם יהנה אם כך מן הספק בעניין זה.

הוסף לכך את מידת הבעייתיות אשר לטעמי מצויה כאמור בכתב האישום ובאופן תיקונו של כתב האישום וקיבלת שאין זה מן הצדק כלפי הנאשם לקבוע הרשעה בתיק זה.

הנאשם מזוכה אם כך כאמור, מחמת הספק.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, ד' טבת תשע"ט 12 דצמבר 2018, במעמד הצדדים